

LIST OTWARTY

DO POLONIJNYCH PRZEDSIĘBIORCÓW – ŚRODOWISK GOSPODARCZYCH POLONII I KRAJU,
DO WŁADZ PAŃSTWOWYCH I SAMORZĄDOWYCH,
DO ORGANIZACJI GOSPODARCZYCH

W SPRAWIE WSPÓŁDZIAŁANIA NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU GOSPODARCZEGO

Zważywszy, że:

- ✓ Rządowy Plan Unowocześnienia i Rozwoju Gospodarki – to wyzwanie o narodowym wymiarze, to wkład w rozwój cywilizacyjny o międzynarodowym znaczeniu.
- ✓ Partnerskie, szeroko rozbudowane związki gospodarcze licznych środowisk Polonii wszystkich kontynentów, mogą i powinny być promotorem znaczących dokonań.

przedstawiamy projekt działań wspierających, przy racjonalnym wykorzystaniu istniejących środków.

I. Uwarunkowania

- Spełnienie tego zamierzenia jest szczególnie skomplikowane. Odnosi się do wielotysięcznej rzeszy MSP (nie korporacji) i wymaga stworzenia stosownych (różnych) struktur – narzędzi, adekwatnych dla tej formy wytwórczości i obrotu towarowego. Konieczna jest tu rzetelna „praca od podstaw”.
- Aktualnie w szeregu krajów formułują się zespoły współdziałania. Znając specyfikę rynku swoich krajów – regionów, oferują współpracę. Wspieranie ich dążeń spełnia się obecnie poprzez bezpośrednie związki z krajowymi przedsiębiorcami. Ten cenny indywidualizm musi przekształcić się w bardziej zorganizowane (grupowe) formy o szerszej, zróżnicowanej ofercie – spełniające się ekonomicznie poprzez „kompletację dostaw”. Subsydiowanie tej działalności przez instytucje publiczne za granicą i w kraju, winno mieć miejsce po sprawdzeniu, że są efektywne.

- Podejmowana w tym obszarze działalność, aby była sprawcza musi być odporna na projekty - pomysły (tzw. „cudowne recepty”), których znakiem rozpoznawczym jest pozyskanie „na wejściu” grantu z budżetu. Służąc głównie autorowi – w końcowym rezultacie są negatywne a niekiedy nawet destruktywne w społecznym odbiorze.

II. Umocowanie społeczne

- Ekonomizacja codzienności wyznacza szczególne miejsce i rolę środowiskom gospodarczym (Polonii i kraju) - właścicielom i zarządom mniejszych i średnich przedsiębiorstw. Ta bardzo liczna społeczność (gospodarcza) w znacznym stopniu oddziałuje i tworzy wzorce postępowania. Ułatwiając spełnienie jej gospodarczej misji - sprzyjamy tworzeniu przez nią i przy jej udziale społecznej aktywności w ogóle. Konceptualnie – stanowi dźwignię, decydujące ogniwo, umożliwiające uzyskanie optymalnego efektu (społecznego), przy oszczędnych, racjonalnych nakładach (kosztach).
- Szczególne znaczenie odgrywa nauka (w tym szkolnictwo) a w szerszym znaczeniu środowiska naukowe. Ich osiągnięcia w powiązaniu z praktyką mają nieocenioną wartość. Determinują postęp we wszystkich dziedzinach, racjonalizują zarządzanie, kształtują społeczne postawy, tworzą perspektywę.
- W konkluzji - nakierowanie „sił i środków” na wymienione środowiska ma strategiczne znaczenie. Nie oznacza to nie doceniania inicjatyw, szczególnie w sferze kultury – tradycji, których wspomaganie jest konieczne, ale przy uwzględnieniu stosownych proporcji.

III. Zarys modelu współpracy do dalszej kontynuacji, sprawdzony w praktyce – absorbujący (oszczędnie) dostępne środki oraz projekty postulowane do niezwłocznego podjęcia.

- Raz w roku organizowana jest Światowa Konferencja Gospodarcza Polonii, z udziałem zapraszanego V-Premiera ds. Gospodarczych. W zależności od bieżących potrzeb, uczestniczą przedstawiciele merytorycznych resortów, agencji rządowych. Obecny jest przedstawiciel Senatu RP. Uczestnicy, polonijni przedsiębiorcy, w tym wcześniej zapowiedziani, wnoszą sprawy o bardziej ogólnym wymiarze oraz związane z działalnością w kraju osiedlenia. Jest to specyficzne kompendium wiedzy. Udział biorą także reprezentanci polonijnych i krajowych organizacji gospodarczych oraz osoby i firmy z otoczenia biznesu. Konferencja powtarzana co roku przez 20 lat, w której uczestniczyli polonijni przedsiębiorcy z ponad 60 krajów - jest faktem bez precedensu. Otwartość formuły, bezpośredniość wypowiedzi, dialog z władzami naczelnymi państwa w atmosferze „rodzinnego dyskursu”, z troską o prestiż Kraju i polskości, konsekwentnie kontynuowana – to wartość budująca pożądane związki z Macierzą. Formułowane są nowe wyzwania i projekty.

- Co 2 lata Urzędy Marszałkowskie organizowałyby (co postulujemy) Regionalną Konferencję Gospodarczą, w której uczestniczyliby polonijni i krajowi przedsiębiorcy, w celu nawiązania dla obopólnej korzyści partnerskiej współpracy: kooperacja, usługi, eksport - obrót towarowy, wymiana informacji o rynkach, inwestycje. Organizatorzy zapoznają uczestników z walorami regionu, co równocześnie promuje turystykę. W konferencjach udział biorą także, w zależności od podejmowanej tematyki, przedstawiciele właściwych resortów i agencji rządowych.

Senator z regionu uczestniczy w obradach, reprezentując Izbę. Zaproszeni są posłowie z Regionu oraz z odnośnych komisji sejmowych.

Nader pożądanym byłoby, aby Senat ze środków przeznaczonych na Polonię subsydiował (do 1/3) konferencje, sprawując pieczę nad całością projektu. Kwota partycypacji Senatu w skali roku na 8 konferencji – wynosiłaby ca 0,5 % budżetu „polonijnego” (8 x 50 tys.zł.= 400 tys.zł.).

- Konferencje terytorialne organizowane z inicjatywy samorządów miast i gmin (także przy okazji tradycyjnie obchodzonych wydarzeń) poszerzając współpracę z Polonią wnoszą szczególną wartość bezpośrednich kontaktów gospodarczych. Równocześnie - społecznej integracji z Polonią a także otwartości na zagranicę. Koszty (publiczne) relatywnie ograniczone w stosunku do korzyści – również pozamaterialnych.
- Inne spotkania konferencyjne, nakierowane głównie na związki z Polonią w sferze społeczno-kulturalnej i politycznej oraz gospodarczej (np. I Polonijne Forum Krynica 2016) - kultywując podstawowe wartości umacniają podmiotowość związków z Macierzą. Jest to niezbywalny obowiązek w stosunku do ponad 20-milionowej Polonii.

❖ Koniecznym dopełnieniem nawiązywania współpracy poprzez konferencje gospodarcze powinno być Centrum Dialogu Czynnego (nazwa robocza).

- Centrum Dialogu Czynnego (permanentnego) - miejsce spotkań (ca 50 osób) polonijnych naukowców, ekologów, finansistów, reprezentantów branż, środowisk przedstawicieli grupy krajów itd. (w zależności od aktualnych potrzeb).
- „Centrum” winno być organizatorem, placówką – biurem, stałej, kompetentnej obsługi „grupowych - środowiskowych” spotkań – sprawozdawać treści wnoszonych spraw, dialogów i konkluzji.

W tych „mini-konferencjach”, bardziej roboczych spotkaniach winni uczestniczyć przede wszystkim przedstawiciele merytorycznie właściwych resortów i agencji rządowych. Winni być zapraszani przedstawiciele sejmowych komisji.

Tą drogą, we wzajemnym interesie, dokonywałaby się partnerska wymiana doświadczeń. Nawiązywałyby się kontakty, służące podejmowaniu inicjatyw – projektów, których zaistnienie

i realizacja wymaga łączenia możliwości (i kompetencji) obu (lub kilku) stron, na zasadach partnerstwa.

- „Centrum” winno pracować, jako jednostka organizacji pozarządowej, stwarzając konieczny komfort dla dialogu pomiędzy uczestnikami a administracją. Równocześnie „Centrum” winno skupiać wokół prowadzonych projektów osoby i instytucje zainteresowane współdziałaniem.
- Centrum Dialogu, jako „instrumentarium” wykonawcze, realizujące partnerską współpracę z Polonią - winno być subsydiowane w części lub całości ze środków, będących w dyspozycji Senatu na opiekę nad Polonią. A więc w istocie programowane i nadzorowane przez Senat, „ramię wykonawcze”, w konsekwentnym angażowaniu administracji państwowej do budowania związków licznej Polonii z krajem.
Obecność, czynny udział senatorów i posłów wnosiłby niezbędną, społeczną wrażliwość i otwartość, co ma fundamentalne znaczenie dla całości projektu.

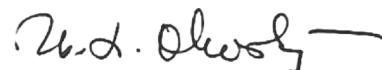
* * *

Inicjatywa podjęta przez Marszałka Senatu RP listem z lutego br., wskazała na potrzebę zmian - otworzyła możliwość wspólnego wypracowania nowych, bardziej skutecznych sposobów - środków, służących rozwinięciu współpracy Polonii z Macierzą. W związku z tym przedłożyliśmy powyższe postulaty do Senatu. Odnoszą się one głównie do współpracy gospodarczej. Udział środowisk Polonii Gospodarczej może być ważnym czynnikiem sprawczym w spełnianiu założeń rządowego Planu Unowocześnienia i Rozwoju Gospodarki, którego zasięg i skala wymaga aprobaty, zaangażowania i powszechnej woli działania. Jest to w interesie nas wszystkich.

Maria Olsson

Przewodnicząca Rady Fundacji
Polonia Gospodarcza Świata

Zbigniew Ludger Olszewski

Prezes Zarządu